

Megnyílt Fritz Cremer kiállítása a Múcsarnokban

Fritz Cremer, a Német Demokratikus Köztársaság kétszeres nemzeti-díjas művésze tárlatának szombati megnyitóján a Múcsarnokban megjelent Csatorday Károly rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, a Külügyminisztérium protokoll-osztályának vezetője, valamint a magyar társadalmi és kulturális élet számos képviselője. Ott volt Rudolf Helmer, az NDK budapesti nagykövete és a diplomáciai testület több tagja. A megnyitói közönsége szeretettel köszöntötte Fritz Cremert, a kiállító művészt. Dénes Leónak, a Kulturális Kapcsolatok Intézete alelnökének bevezető szavai után Oelmacher Anna művészettörténész nyitotta meg a tárlatot, ismerletle Cremer harcos, humanista művészetét, melyet példaképül állított a magyar képzőművészek elé.

Fritz Cremer budapesti tárlata 68 szobrot és domborművet, valamint 150 grafikát tár a magyar közönség elé.

Lamar Dodd, John Rodin, William Smith és Franklin Watkins amerikai festőművészek a kulturális ügyek minisztériumának meghívására Moszkvába érkeztek. Az amerikai művészek egy hónapot töltenek a Szovjetunióban.

A BÉKE GYŐZELME

Fritz Cremer rajza a »Magyar Vízilók« sorozatból

Megnyílt a Szépművészeti Múzeumban a Régi Képtár olasz és németalföldi gyűjteménye

A Szépművészeti Múzeumban szombat délben megnyitották a Régi Képtár átrendezett és bővített második részének, az olasz és németalföldi mesterek műveinek kiállítását. Pigler Andor bevezető szavai után Mihályfi Ernő mondott megnyitói beszédet.

— Ezen a kiállításon — mondotta — legelső gondolatunk, hogy milyen nagyszerű cselekedet volt a forradalmi munkás-paraszt kormány részéről a Magyar Nemzeti Galéria létesítése. Alig néhány hónappal az ellenforradalom leverése után gyönyörű, új múzeumot alapítottak a magyar képzőművészet alkotásainak teljes bemutatására. És ennek nemcsak az lett az eredménye, hogy a magyar festészet és szobrászat kincseiből talán tízszer annyit láthat a közönség, mint addig, hanem az is, hogy ugyanakkor a Szépművészeti Múzeum helyet és

lehetőséget nyert, hogy világ-híru gyűjteményeit, amelyeknek nagy része azelőtt még a tanulmányozó művészek számára is hozzáférhetetlen rak-tárakban pihent, s egyrésze legfeljebb felváltva kerülhetett a közönség elé, most állandó kiállításon, teljes gazdagságában tekintheti meg mindenki.

— Két év óta folyik a Szépművészeti Múzeumban maradt gyűjtemények rendezése, s már az eddigi kiállítások is olyan vonzóerőt gyakorolnak, hogy ugrásszerűen emelkedik a látogatók száma itt — és ugyanakkor a Nemzeti Galériában is. Vasárnaponként több ezer ember nézi meg ezeket a kiállításokat.

130 kép most kerül először a közönség elé

— Ma a Régi Képtár olasz és németalföldi anyagának újjárendezett gyűjteménye nyílik meg a nagyközönség részére, s ez szép ünnepnapja ennek a múzeumnak. Világviszonylatban is jelentős ez a gyűjtemény, büszkélk lehetünk Szépművészeti Múzeumunkra.

— 432 kép szerepel a most megnyíló képtárban. Ennek több mint negyedrésze, körülbelül 130 kép most kerül először a nagyközönség elé. Van olyan, amely majdnem 40 esztendővel ezelőtt, 1919-ben a Tanácsköztársaságban rendezett »Köztulajdonba vett műkincsek kiállításán« szerepelt egy rövid ideig, de van olyan, amelyet főúri gyűjtemények rejtettek és csak most kerül először »közönséges« szemek elé.

— Örömmel mondhatjuk el azt is, hogy az új rendezés és feldolgozás méltó a nagyszerű anyaghoz. Szakértő hűség és szerető gondosság kereste meg minden egyes kép helyét a korban és a termekben, hogy a lehető legjobban érvényesüljenek. Azon belül, hogy a nemzeti tulajdonban levő műkincsekből minél többet tárhasson a múzeum a megnövekedett közönség szeme elé, két fontos szempontja volt az új rendezésnek. Az egyik: a legzavartalanabb művészi élvezet, a másik pedig a nevelő, tanító szándék, amelynek érdekében a rendezés világosan feltárja a fejlődést, az összefüggéseket évszázadokon keresztül. Köszönetet mondunk Pigler Andornak, a múzeum főigazgatójának, aki a feldolgozás és rendezés munkáját vezette, és kitűnő munkatársainak, külön a nagyszerű munkát végzett restaurátorművészeknek.

Kezdje meg a Szépművészeti Múzeum a szocialista-realista alkotások gyűjtését

— Ez a kilencedik gyűjtemény, amely a megnövekedett férőhely lehetőségeivel élve, újrarendezve megnyílik az ei-

lenforradalom leverése óta a Szépművészeti Múzeumban. De bármilyen örömmel soroljuk fel a már elrendezett és megnyitott gyűjteményeket, minél teljesebb ez a felsorolás, annál nyugtalanítóbban tűnik szembe Szépművészeti Múzeumunk legnagyobb hiányossága, hogy gyűjtése, a gyűjtemények gyarapodása a XIX. század végével majdnem teljesen megállt. A XX. századi külföldi művészet, a kortárs-művészet szinte teljesen hiányzik múzeumunkból, kivéve talán a ritka értékekkel gazdag grafikai gyűjteményt. És ezen a hiányosságon belül még különösen fájdalmasan hiányzik Szépművészeti Múzeumunkból az orosz, a szovjet művészet, a többi baráti szocialista ország: Csehszlovákia, Románia, Lengyelország, Bulgária mai művésze, a mai német szocialista művészet. Ezek a grafikai gyűjteményben is alig-alig vannak képviselve. Jóformán teljesen hiányzik a szocialista-realista művészet. A kínai, koreai, mongol, vietnami művészet méltón van képviselve kelet-ázsiai és kínai múzeumunkban.

— Hogyan lehetne pótolni ezt a hiányt — ez kell, hogy a Szépművészeti Múzeum vezetőinek egyik legfontosabb gondja legyen a következő esztendőkből. A mai külföldi művészeti anyag gyűjtésének egyik módja a Budapesten rendezett külföldi kiállításokon történő vásárlás lehetne.

— Másik módja lehetne a kortárs szocialista-realista művészet legszebb eredményeit képviselő alkotások gyűjtésére a csere a baráti országok múzeumaival. Hogy erre lehetőség és hajlandóság van, annak igazolására idézem az Ermitage gyűjteményeinek gyarapodásáról szóló beszámoló néhány mondatát, amit az éppen a Szépművészeti Múzeum szerkesztésében megjelenő »Szovjet művészettörténet« című kiadvány legutóbbi kötetében találhatunk: »A nyugat-európai művészet anyagában — írja a leningrádi Ermitage beszámolója — az egyik legjelentékenyebb hiányt a lengyel, magyar, csehszlovák, román és bolgár művészetet képviselő alkotások hiánya jelenti. Ezeknek pótlása a gyűjtő-tevékenység egyik legfőbb feladata lesz. Ebben az irányban az első lépések már megtörténtek, ebben az évben megvásároltuk Révész Imre »Kukoricatörés« című festményét és több rajzát.«

— Javaslom, hogy a Szépművészeti Múzeum kezdeményezzen ilyen csereakciót a Szovjetunió és a többi baráti ország, az európai népi demokráciák múzeumaival, művészeti szerveivel — fejezte be megnyitói beszédét Mihályfi Ernő.